

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET.

Nr. 3.

15. Juni 1916.

I. Aarg

Hvorledes Peter fik sig et Par nye Bukser.

»Du er da ikke ble'et storagtig,« svarede Gaardmanden, »Bukserne er ellers go'e nok. Og du skal jo ikke i Besøg hos Herremanden.«

— — — Men det skulde Peter nu alligevel. Og det gik saadan forsig. Han slentrede af Sted paa Landevejen en Dag, og saa mødte han en Rytter — det var Herremanden.

»Hvad er du for en Svend?« spurgte Herremanden og lo af ham. »Du har nok faaet alt i den forkerte Ende.«

»Jeg er hos Laus.«

»Hvad hedder du?«

»Peter Tordenskjold Angelo Petersen.«

»Du er ikke billig! — Kan du se Herregaarden der. Nu rider jeg og du løber og hvis du kommer først, skal du faa et Par Bukser, som jeg har derhjemme.«

Peter halede op i Balonen og af Sted gik det. Men Herremanden var først. Saa sprang Peter ind paa Marken og skød Genvej — og han kom først.

»Du snød«, sagde Herremanden, »saa gælder det ikke. Men hvis du kan ride Plagen ind til Købstaden og hente Posten, saa skal du faa Bukserne — vel at mærke, hvis du ikke bliver Græsrytter.«

Peter havde ofte redet Laus's gamle Brune, saa han slog straks til. Plagen blev trukket frem og den rynkede en Smule paa Næsen, da den saa Peter. Han fik et Spanskrør i Haanden. og op kom han. Der var et Dækken paa Hesten. Han red bort, medens Herremanden og Karlen stod og lo af ham. Plagen gik meget pænt, indtil den havde passeret en Smule Skov tæt ved Gaarden; saa fik den Nykker. Den gik fra den ene Side af Vejen til den anden, i Zigzag, og den lod sig aldeles ikke styre. Tilsidst gik den ind i en Havremark og gav sig til at æde, idet den ikke brød sig mere om Peter, end om der havde siddet en Flue paa dens Ryg.

Peter kæmpede med Plagen og da han indsaa, at det var en haabløs Kamp, blev han gnaven paa Herremanden, som havde givet ham saadan en daarlig Hest. »Men jeg skal narre ham,« sagde han til sig selv.

Lidt derfra gik en Vøgterdreng og vogtede Køer.

»Hov du«, raabte Peter, »kom her hen.« Røgterdrengen kom.

»Hør, du,« raabte Peter, »vil du ride efter Posten, saa skal du faa en Femøre og to Æbler og en Kniv uden Skaft, som jeg har i min Lomme?«

Røgterdrengen var straks villig. »Pengene først«, sagde han.

Og Københavnerdrengens med Møje sammensparede Kapital og Liggendefæ gik over i Agrarens Besiddelse.

»Saa venter jeg her til du kommer tilbage,« sagde Peter og gav sig til at se paa Køerne. Disse fik en meget urolig Time nu; thi Peter havde en egen Maade at røgte paa, som absolut ikke faldt i Køernes Smag. De blev nemlig jaget fra det ene til det andet, for Peter følte sig som General, og Køerne var Rytteriet, som indtog den ene Skanse efter den anden.

Endelig viste Røgterdrengen sig paa Plagen. Den stod i eet Skum og viste undertiden det hvide ud af Øjnene.

Peter blev hjulpet op paa den dampende Hest og saa gik det mod Herregaarden. Peter vidste hverken ud eller ind; det forekom ham, som sad han paa en Kanonkugle; Tasken med Posten stod i sin Rem undertiden højt over hans Hoved, Træer og Grøftekanter for forbi, og til sidst, da Hesten naaede Herregaarden, sad Peter ude paa dens Hals og klamrede sig fast til Manken. Med et Sæt stod Hesten stille midt i Gaarden, og Peter var nær røget ud over dens Hoved. Men han gjorde det ikke. Med Fortvivlelsens Mod klamrede han sig fast. Det gjaldt jo et Par nye Bukser. Herremanden og Staldkarlen kom til Syne: »Naa, Græsrytter blev du da ikke«, sagde Herremanden. »Du har redet den skrap. Kom nu med ind og faa Bukserne«. Han tog Posttasken og saa ned i den. »Alt i Orden«, sagde han, »Pokkers Dreng. — Hvad var det nu du hed?«

»Peter Tordenskjold Angelo Petersen«. — Og Peter tog sig til Ballerne. Knoglerne var kommet lidt i Ulave ved Plagens Hast-

værk. Medens han fulgte Herremanden for at faa Bukserne, kæmpede han en haard Kamp med sig selv, om han skulde sige Sandheden om Rideturen, og han havde ikke bestemt sig, da Herremanden kom med de dejligste Permissioner, passende netop til Peters Krop. »De har tilhørt min Søn,« sagde Herremanden, »men nu er han død, og nu vil jeg ikke gemme dem længere, nu skal Du have dem.« Det var et svært Øjeblik for Peter; han saa paa de dejlige Bukser og skulde netop til at tage imod dem; men saa kom han til at tænke paa sin Moder, og nogle Ord, hun engang havde sagt: »Du skal ikke være ked af, at du har Revner i Skoene, min Dreng, blot du er en god og ærlig Dreng.« —

Og pludselig begyndte Peter at græde.

»Hvad gaar der af dig, Knægt? Hvad staar du der og vander Høns for?« — Og saa kom hele Historien om Røgterdrengen. »Jeg er glad over«, sagde Herremanden, »at du siger Sandheden, Peter, og jeg er ked over, at jeg log dig ride Plagen, for du kunde være kommen en Ulykke til; tag du kun Bukserne, og saa kan du med det samme fortælle mig, hvor din Moder bor i København, jeg tror, jeg vil sende hende en Pose Æbler og et røget Lammelaar. — Og saa Farvel med dig min Dreng.«

Og Resten af Ferien gik i Lykke og Glæde for Peter.

Logogrif.

1—2—3—7—8—5

En By i Danmark.

6—1—8—9—13

En af din Familie.

10—7—12—14—13—8

Et Husdyr.

10—1—4—6—4

En Ø i Vestindien.

5—11—14

Det bruges af spæde Børn.

1—2—3—4—5—6—7—8—9—10—

11—12—13—14

Der mange Fattige maa søge hen.

(Løsning i næste Nummer.)

Løsning paa Hovedbrud i Nr. 2 er:

Danmark.

TRYKFEJL.

I Nr. 2, 1. Aarg., Side 3, Spalte 2, 8. Linje f. o. staar: Hør Hr. Clemens, jeg Dem tid osv., læs: Hør Hr. Clemens, jeg ser dem altid osv.

Aforismer,

8.

Først naar Buen er bøjet viser den sin raff.

(Mtrpltbl.)

9.

Ikke Flugten for Synden, men Sejren er den er Dyd.

(Shakespeare.)

10.

Ensomheden skærper Blikket for det væsentlige. (Wiegand.)

Gamle og Nye.

A (paa Amagertorv): Hvor lang er Absalons Haand.

B: 11 Tommer.

A: Naa, det var godt den ikke var tolv.

B: Hvorfor?

A: Jo, saa var den jo en Fod.

Handelsrejsende: (til Doktoren) Det var da en nydelig Hund, De der har.

Doktoren: Ja, det er en Blanding af en *)Protenrenter og en Abe.

Handelsrejsende: Ja, men saa er den jo i Slægt med os begge to.

„Kan Du nævne mig de fem Sanser, lille Emmy?“

„De fem Sanser?“

„Ja, — hvad ser Du med?“

„Med Øjnene!“

„Og hvad hører Du med?“

„Med Ørene.“

„Og hvad lugter Du med?“

„Det maa jeg ikke sige for Mo'r!“

OPFORDRING.

Vi opfordrer vore Læsere til fortrinsvis at gøre deres Opkøb hos Bladets Annoncører. Red.

*) Protenrenter er et gammelt tysk Ord, for Handelsrejsende.

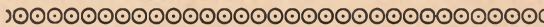
Abonnør paa
„Skolebladet“

EMIL WIENE

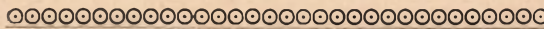
Send mig Bogsedlen i Juli , saa
 skal Bøgerne ligge parat efter Som-
 merferien.

Østerbrogade 23
 (Hj. af Ryesgade).

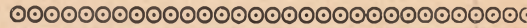
Telefoner: 5029. Grundlagt
 12,029. 1876.

Lier & Co.,
 Rosenvængets Allé Nr. 8.
 Elektriske Ure.

Skolebestik
 fra
Cornelius Knudsen
 Købmagergade 15.

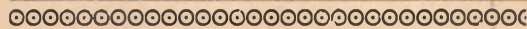
BØRNENES BAZA

Frederiksborggade 21.

Dukke-

Legetøjs- og

Sports-Magasin

Annonceagent

søges til September. Ansøgning stil
 til Thure Hastrup, Grenaagade

F. W. Dalberg,
 Bog- og Papirhandl.

H. C. Ørstedesvej 50 C.

(Ved Jernbaneoverskæringen.)

Telefon: Nora 2192 YDUN.

Redigeret af: Hother Hellenberg og Kasserer
 Thure Hastrup. Kaj Flint, Hjelpe-Redaktør